

אַפְקִים חֲדָשִׁים

קֹמֶפּוֹנִיזָה.

שְׂרָגְנוֹשָׁס

סָקוּרִיקָה.

א. סְבָנָא

קבצת הייררכט האסילים, "אַפְקִים חֲדָשִׁים", שציגה לפני שבעי במזיאון תל-אביב, הביבלה שרה את תערוכתה לביטוי האמנת בירושלים. אמנים אלה אנסטטיות יוזעטם בקהל, כאשר הציגו שחרור תבל-אביב, עירור טמפלם דורי הנגדות בiliary ביטויים, שאין להם הצדקה. אין לנו לבני מודעה גזרות מודרניות, מככש להן קמן בכל העולם לא תמצאת הבנה גם אצלנו, האמנת האפסטרואלקטי. המתקתקת המתקתקת הגדרות גם אצלנו, האמנת האזורי והצבועם, יכלת לעתים גם להתעורר — אבל אין זו יכול לשמש כיבוי לשילוב ללבחתלה.

כל הראה תועבה זו — מחלפל מהרעננות, הערונות והמרץ אמנהות. מעניין, שלעתים קרובות מאוד האמנים האפסטרואלקטים הם שמורדים, גבוי הרשות וווקף של הוניות. יתכן כי הסיבה לכך, שיש להם הרגשהכח עצה של החופש! קאסTEL מצייר את זהה בהומר רב. מתוך חרק הכהה תhalbטים בעין המכווים. והי זה קאסטל חדש — חזק בצורה. אבל עלמו נשר אוווען צילב-האגדה.

א. כהנא — המציג כוים בהצלחה רבה בפאויזיון כהנו כמייה. בין ציפויי מציריות "זרומיות בסיס" — שמי סירות קטנות, הנוגעות בקצב רhythמי על פניו הגלים, הירוחה — שלו מלאה מבארות לילו, מוקף הרגשת הפרידה הקורובה — שתי הדמיות אמותות בכוח פנימי רב.

מלאל'יו כהמיד מ. ניקון "חוויל" העיף שלו מתחפש לו מגוון לגעים מספן ברוך הילט והסער מסביב וממאכין שלא לחזיא את הנשך מיניו, דוקא בעיפותו האונאות כל-

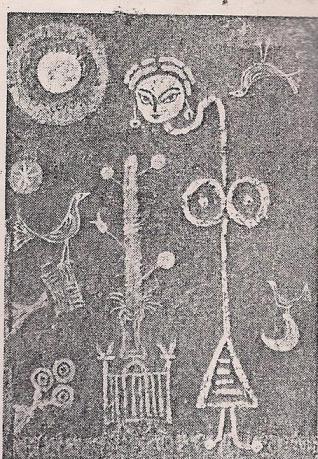
כל' הרוח שבבורה. נעומות לעון פְּרִירְטוֹן של-ה. באז'ו הוא, כנראה, מזא את המזגה בין המפשט והמצו. הקומפוזיציה שלו היא

יעיר, אשר מרתו קינה והדיב, יש בבחוריה של הלווי, עיר מוסג אוור נתן לנו. א. עזקשי, זוחן נוף כסמי, שבי הרים והריה מוסיג במנון אוור, נרי נחידע ען ההוואר ובורו שבסבבוז ואדם.

נאה מאוד ראנש האשה" של טריביכמן, "מחוסר" השבודה" של א. נתנזון יש בהרגשה של חאה ו/or, לילו, פשו, כמו עט קלאייס הוא "חוומם" של פ. לואיז אדרת.

ביטוי של אושיה אמונות וחקה — בציגו א. גבובו. בגין הפלט עשתה עלי רושם בוורו, "הקומפוזיציה" של טרברשות; האמן ראה כי אורייל של וויפי אוון ור לאמונות האפטראקטית; הריתומות של הקו השיג אכן בהירות גדולה.

ד"ר ליזטה לו

מַנְתָּה.

266

פְּנָקָל.

מ. נַקְנָן

